

КИЇВ. ПУТІВНИК ДЛЯ ЧАРІВНИКІВ-ПОЧАТКІВЦІВ

1. Голосування піріжками.

Київ здавна славиться своїми демократичними традиціями. Іншими словами – усі важливі рішення кияни люблять приймати усією громадою. І рішення щодо погоди на завтра – зокрема.

До голосування може долучитися кожен охочий, бо процедура дуже проста. Приходьте собі у приріжкову «Ярослава»¹ і голосуйте за потрібну вам погоду шляхом купівлі та з'їдання певного піріжка.

Нижче подаємо таблицю значень піріжкових начинок.

- Піріжок із ягодами – голос за потепління.
- Із абрикосом чи яйцем – за сонячну погоду.
- З рибою – за вологість.
- Із м'ясом та печінкою – за похолодання.
- Із грибами – за дощ.

Щодо впливу на погоду піріжків із іншими начинками уточнюйте у втаємничених осіб.

Після закриття «Ярослави» працівники піріжкової перераховують кількість проданих піріжків різних типів. Це відбувається під контролем відеокамери, за якою, звісно ж, спостерігає спеціальний працівник Центральної виборчої комісії. Далі підводять підсумки голосування, а результати відносять прямісінько у Гідрометцентр, розташований зовсім недалеко, на вулиці Золотоворітській.

Звечора, рівно о 21:00, працівники Гідрометцентру наставляють апаратуру на виготовлення потрібної для киян погоди на завтра.

2. Застереження: зайві ноги та тимчасові руки.

Найбільшої пильності у Києві вимагає користування громадським транспортом.

У київському метро у години пік, якщо *постійно* не пильнувати, ваше взуття буде обов'язково відтоптане!

Однак у жодному разі не можна звалювати вину на сусідів по вагону, які обступили вас тисним колом і намагаються зберегти хоч трошки рівноваги в цьому житті.

Не винен пан з електронною читалкою праворуч від вас! І молодик із сережкою в вусі теж не винен! І жінка на підборах, яка топчеться у вас перед носом, і навіть дитя цієї дівчини, яке навіщось намагається лизнути двері, не причетне до атаки на вас!

Справжня причина відтопаного взуття – *зайві ноги*². А точніше – зайві ступні, які існують самі по собі, не будучи приєднані до жодної людини. Користуючись переповненістю вагона, вони вилазять з-під сидіння і тупо розважаються, відтоптуючи все взуття навколо. Найгірше, коли зайві ноги взуваються у жіночі туфельки на довгих і гострих шпильках.

Ще неприємніші *тимчасові руки*, які час від часу виникають у київських маршрутках, коли пасажири передають гроші на проїзд.

Тож коли передаєте гроші – переконайтеся, що долоня, у яку ви вкладаєте свої кілька гривень за проїзд, міцно та надійно приєднана до когось із пасажирів маршрутки. Інакше ваші гроші зникнуть назавжди разом із тимчасовою рукою, безліч яких то виника, то зника щодня в київських маршрутках. Кажуть, гроші, видурені у роззяв та-

ким нахабним чином, ідуть на купівлю нового взуття для *зайвих ніг* у метро.

Обдурений пасажир зазвичай отримує голосне зауваження у довільній формі³ від водія маршрутки. Мовляв, ваші гроші сюди не дійшли, передайте ще раз. Бо ж у водія і у тимчасових рук, як можна здогадатися, окремі бюджети.

3. Оновлення Києва.

Оновлення Києва відбувається двічі на рік за графіком, без окремого попередження. У листопаді – повільне, у травні – прискорене.

У листопаді увесь Київ на тиждень-два завішують густими туманами, виготовленими з Дніпрової води. За цим білим заслоном тисячі фігурок у плащах з капюшонами сновигають містом та виправляють усі помилки у будові Києва, які повилазили за рік. Змінюють відтінок брукувки та будинків, увиразнюють урвища, міняють костюми пам'ятникам. У парках залишають цілі хмари невикористаних думок та самоти. Бо ж попередні запаси уже вичерпалися.

Іноді навіть додають трохи нових вулиць і забирають старі, нічим не цікаві. Заморочені туманом люди не помічають, що їхня квартира перенеслася з одного будинку в інший. А ті, хто під час зміни не був удома, тільки дратуються і дивуються, побачивши на знайомому місці зовсім інший краєвид: «От чорт, я заблукав у тумані...» А потім якось нізвідки раптом згадують, куди їм тепер іти. І йдуть додому на ту вулицю, якої ще зовсім не було вчора. Не помічаючи підміни, не завважаючи вигадливості нового творіння.

Оскільки останнім часом Дніпрова вода суттєво забруднена промисловими відходами, то чарівні властивості її змінилися. Тому в білому заслоні туманів часом бувають надто тонкі місця, а то й діри. Тоді випадковий перехожий може помітити руку чарівника, яка міняє узор тополевого гілля, або прискалене око, що оглядає паркове озеро, підбираючи для води новий відтінок.

Якщо з Вами раптом сталася така пригода – її обов'язково треба якнайшвидше забути. Немає більшої неповаги до Майстрів Києва, ніж написати про це у блозі чи викласти в Інстаграм фото фігури у плащі.

***

У травні Київ оновлюється зливою. Небесна вода змиває з міста наліт різних непотрібних дурниць, образ, неправди, неповаги, втоми, марнославства та ін. Найбільше води в ці дні збирається, звісно ж, у низинних місцях Києва. Ми ж радимо звернути особливу увагу на хвості київських узвозів⁴. Якщо ви прийдете туди під час зливи – зможете до нитки. Також, можливо, вам доведеться допомагати комусь із перехожих, більшість з яких зазвичай навіть не підозрює, що під час зливи в низині води збирається по коліно.

Якщо ж ви прийдете у хвіст узвозу за кілька годин після зливи, коли вода почне вже помітно спадати, то матимете унікальну нагоду знайти собі злив'яний талісман. Наприклад: старовинну монету чи намистину, шматочок кам'яної козацької люльки або навіть київську мушлю!

³ Часом наймовірніше брутальне!

⁴ Узвіз, як відомо, це вулиця, розташована на схилі гори. Оскільки Київ стоїть на погорбах, тут чимало вулиць-узвозів. Найвище місце кожного узвозу ми, чарівники, називаємо головою, а найнижче – його хвостом.

¹ Вул. Ярославів Вал, 13.

² Хоча назва *зайві ноги*, як бачимо, неточна, однак вона міцно закріпилася у свідомості киян і використовується від 1965 року, дати відкриття Київського метрополітену.